

WYROK

z dnia 23 kwietnia 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Honorata Łopianowska
Luiza Łamejko
Jolanta Markowska

Protokolant: Paweł Puchalski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 10 kwietnia 2015 r. przez wykonawcę Polska Grupa Poczтовая SA w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa – Izbę Skarbową w Krakowie, przy udziale Poczty Polskiej SA w Warszawie

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego Polską Grupę Poczтовую SA w Warszawie i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr [słownie: piętnastu tysięcy złotych, zero groszy] uiszczoną przez Odwołującego Polską Grupę Poczтовую SA w Warszawie tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych [t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.], na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Krakowie.

Skład orzekający:

UZASADNIENIE

I. Zamawiający – Skarb Państwa – Izba Skarbowa w Krakowie, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest „Świadczenie usług pocztowych i usług uzupełniających na rzecz Izby Skarbowej w Krakowie i małopolskich urzędów skarbowych” z podziałem na trzy zadania.

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych [t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.], zwanej dalej ustawą. Wartość szacunkowa wynosi: dla części I kwotę 1 207 904,84 zł [285 901,40 euro], dla części II kwotę 24 255 600,40 zł [5 741 106,40 euro], dla części III kwotę 11 161 671,52 zł [2 641 878,27 euro].

II. Zamawiający w dniu 31 marca 2015 r. rozstrzygnął postępowanie, dokonując wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Poczta Polska SA w Warszawie w każdej z trzech części zamówienia.

III. Odwołujący złożył odwołanie w zakresie części I i II wobec:

- 1) wadliwego zaniechania odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Poczta Polska S.A, pomimo że zawiera ona błąd w obliczeniu ceny;
- 2) wadliwego dokonania poprawienia rzekomej omyłki rachunkowej w ofercie wykonawcy Poczta Polska;
- 3) wadliwego zaniechania odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę Poczta Polska S.A pomimo, iż jest ona nieważna na podstawie odrębnych przepisów;
- 4) wadliwego zaniechania wykluczenia wykonawcy Poczta Polska S.A. który złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ lub mogące mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania;
- 5) wadliwego dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez wykonawcę Poczta Polska S.A.

Odwołujący zarzucił naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 6 oraz 8, art. 87 ust. 2 pkt 2, art. 24 ust. 2 pkt 3 oraz art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, wnosząc o nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez wykonawcę Poczta Polska S.A. dla I i II części zamówienia;
- 2) powtórzenia czynności obejmującej badanie i ocenę ofert;
- 3) odrzucenia oferty wykonawcy Poczta Polska S.A. wraz z wykluczeniem go z udziału w postępowaniu;
- 4) dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej złożonej przez wykonawcę PGP S.A.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący podał, w zakresie wadliwego poprawienia rzekomej omyłki rachunkowej, że w formularzu cenowym dla części II zamówienia wykonawca Poczta Polska w pozycji 25 [paczki krajowe do masy 1000 g] określił cenę jednostkową w wysokości 9,50 zł netto, następnie w pozycji stawka podatku VAT zamieścił informację – „zw.” oznaczającą tzw. stawkę zwolnioną, a w pozycji wartość brutto zamieszczona została kwota 81,80 stanowiąca iloczyn szacowanej liczby przesyłek [7 sztuk] oraz ceny netto uwzględniającej jednak podatek VAT w wysokości 23% [7x9,50x1,23]. Zamawiający działając na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 2 dokonał poprawienia omyłki rachunkowej poprzez poprawienie kwoty 81,80 zł na kwotę 66,50 zł. Zgodnie z treścią art. 87 ust. 2 pkt 2 ustawy, zamawiający poprawia w ofercie oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek. Odwołujący wskazał, że jak podkreśla się w piśmiennictwie, za oczywistą omyłkę rachunkową należy uznać błąd popełniony przez wykonawcę w obliczeniach, polegający na otrzymaniu nieprawidłowego wyniku działania arytmetycznego, który da się poprawić wyłącznie w jeden sposób. Oczywistość omyłki polega ponadto, zdaniem Odwołującego, nie tylko na łatwości w jej dostrzeżeniu, ale również na braku wątpliwości, jak powinna być poprawiona. Jeśli więc powszechna wiedza, zasady logiki, kontekst, w którym pojawia się omyłka, dopuszczają poprawienie takiej omyłki na więcej niż jeden sposób, taka omyłka nie może być uznana za omyłkę oczywistą. Jak dodaje Prezes UZP, winna to być taka sytuacja gdy sposób poprawy nasuwał się automatycznie, samodzielnie, poprzez analizę samej oferty, bez konieczności wyjaśniania tego przez wykonawcę. Jak ponadto podkreśla Izba: dla uznania, że omyłka rachunkowa ma charakter oczywisty, wystarczający jest fakt jej ustalenia podczas sprawdzania obliczeń zgodnie z podanym przez zamawiającego sposobem obliczenia ceny oferty oraz możliwość jej jednoznacznego stwierdzenia. Zatem, o ile istnieją co najmniej dwie różne możliwości poprawienia błędu, nie sposób uznać iż mamy do czynienia z oczywistą omyłką rachunkową. W analizowanym przypadku istnieją teoretycznie dwa możliwe sposoby

rozumienia oświadczenia złożonego przez wykonawcę Poczta Polska S.A.: wynagrodzenie brutto w wysokości 81,80 zł jest ujęte poprawnie, wadliwie została określona stawka zwolniona podatku; wadliwie określono wynagrodzenie w wysokości 81,80 zł uwzględniające stawkę podatku VAT w wysokości 23%. W ocenie Odwołującego brak jest podstaw do uznania, iż mamy do czynienia z oczywistą omyłką rachunkową. Zarazem, w ocenie Odwołującego, z tych samych względów nie mamy do czynienia z oczywistą omyłką pisarską, nie jest także możliwym poprawienie oferty na podstawie art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy. Poprawienie oferty wymagałoby bowiem prowadzenia niedozwolonych, mocą art. 87 ust. 1 ustawy negocjacji dotyczących treści złożonej oferty w celu ustalenia zamiaru wykonawcy. Tym samym oferta wykonawcy Poczta Polska S.A. dla II części zamówienia winna podlegać odrzuceniu ze względu na nieusuwalny błąd w obliczeniu ceny.

W zakresie zarzutu zaniechania odrzucenia oferty zawierającej błędy w obliczeniu ceny, Odwołujący podkreślił, że wykonawca Poczta Polska S.A. w formularzu cenowym określając ceny zarówno dla I jak i II części zamówienia posłużył się zamiennie stawką VAT 23% jak i zwolnieniem od VAT. Tym samym oferta tego wykonawcy zawiera błąd w obliczeniu ceny [co do zasady błędem w obliczeniu ceny jest przyjęcie niewłaściwej stawki podatku VAT]. Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług [tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. poz.1054 z późn. zm.], zwolnieniu od VAT podlegają wyłącznie powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora wyznaczonego do świadczenia takich usług. Zwolnienie od VAT dla usług pocztowych ma charakter podmiotowo – przedmiotowy. Od strony podmiotowej obejmuje podmioty posiadające status operatora wyznaczonego [którym jest obecnie wykonawca Poczta Polska S.A.]. Natomiast od strony przedmiotowej, zwolnione od VAT jest wyłącznie świadczenie powszechnych usług pocztowych. Oznacza to, że zwolnienie od VAT nie obejmuje usług świadczonych przez operatora wyznaczonego, którym nie można przypisać cechy „powszechności”. Zwolnienie od VAT przewidziane w art. 43 ust. 1 pkt 17 powołanej ustawy stanowi implementację przepisów Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej [Dz. Urz. UE L z 2006 r. nr 347/1]. Dokonując wykładni przepisów krajowych konieczne jest zatem uwzględnienie swobodnego znaczenia rozpatrywanego zwolnienia na gruncie VAT. W szczególności, należy uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej [TSUE].

W ocenie Odwołującego, ak wynika z ugruntowanego stanowiska TSUE [wyrażonego m.in. w wyrokach C–357/07 TNT Post oraz C–320/91 Corbeau], za powszechne usługi pocztowe podlegające zwolnieniu od VAT, nie mogą być uznać usługi, które:

- spełniają indywidualne potrzeby klientów,
- których warunki świadczenia stanowią przedmiot indywidualnego ustalenia.

Zatem w celu uznania, że w danym przypadku usługi pocztowe mogą zostać uznane za powszechne, należy wziąć pod uwagę wskazane przez TSUE w ww. orzeczeniach przesłanki. Ponadto należy uwzględnić, że zwolnienia od VAT stanowią wyjątki od zasady ogólnej opodatkowania towarów i usług stawką podstawową VAT [23%]. Oznacza to, że zachowana musi być zasada wykładni prawa podatkowego, stanowiąca, że wyjątki interpretuje się ściśle, tak, aby wykluczyć złamanie zasady ogólnej opodatkowania VAT poprzez nieuprawnione rozszerzenie zakresu zwolnienia od VAT.

W świetle powyższego, usługi pocztowe objęte rozpatrywanym zamówieniem publicznym mają niewątpliwie indywidualny charakter, ponieważ wynikają z dostosowanego do potrzeb Zamawiającego katalogu usług, określonego Specyfikacją Istotnych Warunków Zamówienia [SIWZ]. Indywidualny charakter zamówienia w szczególności dotyczy takich elementów niniejszego zamówienia publicznego jak:

- miejsce świadczenia usług pocztowych,
- czas, w którym są świadczone usługi pocztowe,
- skala zamówienia usług pocztowych.

Ponadto, usługi objęte rozpatrywanym zamówieniem publicznym stanowią formę uczestnictwa w procedurze indywidualnego [w głównej mierze przez zamawiającego] ustalania warunków wykonywania świadczenia. Z uwagi na ogólnie ustalony [na poziomie SIWZ] przez Zamawiającego przedmiot zamówienia, przedmiotem niejako negocjacji w postępowaniu o zamówienie publiczne jest w szczególności cena określana przez uczestników postępowania. Jednocześnie przepisy ustawy określają szereg instytucji prawnych, w wyniku których przedmiotem ustaleń pomiędzy stronami może być także sam przedmiot zamówienia.

Do tego rodzaju instytucji należą:

- dialog techniczny [art. 31a ustawy],
- możliwość zwrócenia się z zapytaniem o wyjaśnienie treści SIWZ [art. 38 ust. 1 ustawy],
- zmiana treści SIWZ przez zamawiającego w wyniku złożenia zapytań [art. 38 ust. 4 ustawy].

Zdaniem Odwołującego, niewątpliwie wszystkie usługi objęte rozpatrywanym zamówieniem publicznym spełniają indywidualne potrzeby Zamawiającego oraz są przedmiotem indywidualnego zastosowania warunków świadczenia. Tym samym, wszystkie usługi określone w niniejszym postępowaniu dla części I i II zamówienia nie mogą być uznane za powszechne usługi pocztowe w świetle ustawy o VAT oraz powołanej Dyrektywy.

Ponadto, za powszechne usługi pocztowe mogą być uznawane tylko te usługi pocztowe, które są świadczone przez operatora wyznaczonego w ramach obowiązku wynikającego z art. 46 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo Pocztowe [Dz. U. z 2012 r. poz.1529 z późn. zm. zwana dalej „Prawo Pocztowe”]. Istotą obowiązku operatora wyznaczonego jest konieczność świadczenia usług pocztowych określonych jako powszechne na terytorium kraju na żądanie jakiegokolwiek podmiotu.

Ze względu na szczególne miejsce [m.in. odbiór z siedziby Zamawiającego], czas i skalę usług będących przedmiotem zamówienia, nie można żądać ich świadczenia od Poczty Polskiej S.A. jako operatora wyznaczonego. Tym samym, charakter usług będących przedmiotem zamówienia jest bezwzględnie wykluczony z kategorii powszechnych usług pocztowych, objętych zwolnieniem o VAT. Nieuzasadnione było zatem stosowanie przez wykonawcę Poczty Polską S.A. w formularzu cenowym określającym ceny zarówno dla I jak i II części zamówienia zamiennie stawki VAT 23% oraz zwolnienia od VAT. Wszystkie usługi powszechne objęte zamówieniem w części I i II zamówienia, jako niepowszechne usługi pocztowe, pozostają poza zakresem zwolnienia od VAT i tym samym podlegają opodatkowaniu stawką 23% VAT. W związku z powyższym, wykonawca Poczta Polska S.A. błędnie wskazał zwolnienie od VAT jako właściwe dla niektórych usług objętych przetargiem, co ma bezpośredni wpływ na błędne obliczenie ceny przez wykonawcę Poczty Polską S.A. Zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy, oferta która zawiera błąd w obliczeniu ceny podlega odrzuceniu przez zamawiającego. Zgodnie z tym przepisem, określenie nieprawidłowej stawki VAT dla czynności wchodzących w skład przedmiotu zamówienia należy zakwalifikować jako błąd w obliczeniu ceny. W konsekwencji, oferta Poczty Polskiej S.A. powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy. Stanowisko, zgodnie z którym określenie w ofercie ceny brutto z uwzględnieniem nieprawidłowej stawki VAT stanowi błąd w obliczeniu ceny skutkujący odrzuceniem oferty, znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2011 r. [sygn. akt III CZP 52/11].

Odwołujący podkreślił dodatkowo, zgodnie z treścią art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych, zamawiający odrzuca ofertę, która jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów. Zastosowanie wadliwego zwolnienia od VAT przesądza o nieważności

takiej oferty. Zgodnie bowiem z treścią art. 58 K.C. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna. Warto także zauważyć, iż błąd w obliczeniu ceny polegający na zastosowaniu wadliwej stawki VAT nie może być konwalidowany przez Zamawiającego. Oferta taka jako sprzeczna z przepisami bezwzględnie obowiązującymi, jest nieważna.

Odwołujący podniósł następnie zarzut dotyczący złożenia nieprawdziwych informacji mających wpływ lub mogących mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania, wskazując na modyfikację SIWZ z 18 lutego 2015 r., w której Zamawiający ustalił pozacenowe kryterium oceny ofert: *„liczba osób [pracowników] które będą zatrudnione do realizacji przedmiotu zamówienia na podstawie umowy o pracę”*. Zdaniem Odwołującego, wykonawca Poczta Polska S.A. w złożonej ofercie zadeklarował dodatkowe zatrudnienie 76.895,69 osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, a informacja ta w sposób oczywisty ma charakter nieprawdziwy, a zarazem skoro odnosi się ona do okoliczności ocenianych w ramach kryteriów oceny ofert – miała ona wpływ na wynik prowadzonego postępowania [dla części II zamówienia oferta PGP była ofertą tańszą]. Odwołujący powołał się na doniesienia mediów, zgodnie z którymi stan zatrudnienia w Poczcie Polskiej S.A. na koniec roku 2014 wynosił 78 tys. etatów z założeniem redukcji zatrudnienia do poziomu co najmniej 72 tys. na koniec 2015 roku [w dokumentach prezentowanych publicznie wskazuje się na plan obniżenia średniorocznego zatrudnienia o 8 tys. etatów], co w Jego ocenie, w sposób niebudzący wątpliwości deklaracje tego wykonawcy nie znajdują pokrycia w rzeczywistości, co stanowi o złożeniu w tym zakresie informacji nieprawdziwych w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Na posiedzeniu Odwołujący wycofał ostatni zarzut, to jest ten dotyczący złożenia nieprawdziwych informacji w odniesieniu do liczby zatrudnionych pracowników.

III. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

IV. Do postępowania odwoławczego zgłosił przystąpienie wykonawca Poczta polska SA w Warszawie po stronie Zamawiającego.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Ustalono, że Odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych –

w razie potwierdzenia stawianych zarzutów, a w konsekwencji – uwzględnienia odwołania, Odwołujący ma szansę na uzyskanie zamówienia w tym postępowaniu w każdej z dwóch części zamówienia, których dotyczy odwołanie.

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

Nie podlega rozpatrzeniu ten zarzut podniesiony w odwołaniu, który nawiązuje do złożenia nieprawdziwych informacji w zakresie stanowiącej kryterium pozacenowe liczby pracowników, którzy będą realizować przedmiotowe zamówienie. Odwołujący na posiedzeniu wycofał zarzut, stąd stał się on bezprzedmiotowy.

Nie znalazł potwierdzenia zarzut wskazujący na nieuprawnione poprawienie przez Zamawiającego omyłki w formularzu cenowym dla części II zamówienia, w którym Przystępujący w pozycji 25 [„paczki krajowe do masy 1000 g”] określił cenę jednostkową w wysokości 9,50 zł netto, w pozycji „stawka podatku VAT” zamieścił informację: „zw.” oznaczającą tzw. stawkę zwolnioną, a w pozycji „wartość brutto” podał kwotę 81,80 zł stanowiącą iloczyn szacowanej liczby przesyłek [7 sztuk] oraz ceny netto z uwzględnieniem podatku VAT w wysokości 23 % [7 x 9,50 zł x 1,23]. Dokonanie przez Zamawiającego poprawy wartości uzyskanego wyniku, na ten, który odpowiada uwzględnieniu zwolnienia z podatku od towarów i usług, w wyniku czego uzyskano wynik 66,50 zł znajduje podstawę w treści art. 87 ust. 2 pkt 2 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, zamawiający poprawia w ofercie oczywiste omyłki rachunkowe, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek. W świetle tego przepisu, obowiązkiem zamawiającego jest dokonanie poprawy, jeśli tylko wystąpi opisany w nim stan, to jest, gdy zostanie stwierdzona w ofercie oczywista omyłka rachunkowa. Pojęcie „oczywistej omyłki rachunkowej” w tym przepisie jest pojęciem wprowadzonym nowelizacją z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008r. Nr 171 poz. 1058), która weszła w życie od 24 października 2008 r. Intencją ustawodawcy w zakresie wskazanego przepisu było umożliwienie brania pod uwagę w postępowaniu o zamówienie publiczne ofert obarczonych nieistotnymi wadami, będącymi wynikiem różnego rodzaju błędów i omyłek, które nie prowadzą do istotnych zmian w treści oferty – nie zniekształcają w znaczącym stopniu, niezgodnie z intencją oświadczenia woli wykonawcy ubiegającego się o zamówienie. Z przepisu tego wynika ogólny zamiar ustawodawcy dopuszczenia do oceny w postępowaniu wszystkich ofert, nawet tych które zawierają różnego rodzaju błędy, nieścisłości, byleby tylko nie prowadziło to do zniekształcenia woli wykonawcy w zakresie istotnej części jego oferty. Zamiar ten ustawodawca wyraził w uzasadnieniu do *Ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych*

ustaw, którą wprowadzono zmiany do ustawy Prawo zamówień publicznych w sposób następujący: „W projekcie wprowadza się istotne zmiany dotyczące sposobu poprawiania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych (art. 87 ust. 2). Rezygnuje się z zamkniętego katalogu sposobu poprawiania omyłek rachunkowych, pozostawiając jednocześnie zamawiającemu uprawnienie do poprawiania oczywistych omyłek pisarskich, rachunkowych oraz innych omyłek polegających na niezgodności oferty ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia. Proponowane rozwiązanie przyczyni się do usprawnienia procedury udzielania zamówienia publicznego oraz do zmniejszenia liczby odrzucanych ofert i unieważnianych postępowań. Ogranicza się sytuacje, w których oferty uznane za najkorzystniejsze podlegają odrzuceniu ze względu na błędy rachunkowe w obliczeniu ceny, które nie są możliwe do poprawienia w myśl ustawowo określonych reguł.

Na gruncie rozpatrywanego stanu faktycznego niewątpliwym jest, że podany w formularzu wynik [81,80 zł] nie odpowiada wartościom, które do niego prowadzą: mnożenie narzuconej przez Zamawiającego liczby przesyłek [7 sztuk] przez oferowaną cenę netto za dostarczenie jednej sztuki 9,50 zł z uwzględnieniem z wolnienia od podatku nie daje wskazanego w formularzu wyniku 81,80 zł, a 66,50 zł. Niewątpliwą jest także podana w tej mierze kwalifikacja podatkowa – zwolnienie z podatku od towarów i usług. Tym samym, wbrew twierdzeniom Odwołującego, Zamawiający dysponował danymi, niezbędnymi dla dokonania poprawy. Nie jest też tak, jak wykazuje Odwołujący, że wobec niewiadomego – jego zdaniem – kierunku ewentualnej poprawy [od danych wyjściowych podanych przez wykonawcę, do ustalenia iloczynu, tak jak uczynił to Zamawiający, albo od wyniku 81,80 zł ku ustaleniu prawidłowych danych jednostkowych takich jak cena jednostkowa, stawka podatku] brak jest podstaw do stwierdzenia, że mamy do czynienia z omyłką o charakterze „oczywistej”. Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że w kategorii tego rodzaju omyłek mieszczą się wszelkie działania arytmetyczne takie jak dodawanie, mnożenie, dzielenie czy zaokrąglanie uzyskanych wyników.

Nie bez znaczenia dla dokonywanych działań matematycznych jest warunek dotyczący poprawek rachunkowych – przepis art. 87 ust. 2 pkt 2 ustawy prawo zamówień publicznych nakazuje dokonywanie poprawki oczywistej omyłki rachunkowej, co nie oznacza że równie oczywisty musi być sposób dokonywania poprawy takich omyłek. Reguła jest, że zakresie kategorii pojęciowej oczywistej omyłki rachunkowej mieszczą się tego rodzaju niedokładności, które widoczne są dla każdego, bez przeprowadzania jakiegokolwiek dodatkowej analizy, co oznacza, że ich poprawienie nie wywoła zmiany treści oświadczenia woli wykonawcy znaczeniu merytorycznym. W niniejszym stanie faktycznym, błąd w zakresie uzyskanego iloczynu mnożenia nasuwa się „na pierwszy rzut oka”.

Dostrzec trzeba wreszcie, że na gruncie rozpatrywanego postępowania Zamawiający już na etapie SIWZ przesądził sposób dokonywania kwalifikacji błędów mieszczących się w kategorii oczywistych omyłek rachunkowych. W Rozdziale XII pkt 4 SIWZ zawarto postanowienie zakładające otwarty katalog tzw. oczywistych omyłek rachunkowych oraz sposób ich poprawienia, w ppkt 1) wskazując: *„w przypadku mnożenia cen jednostkowych netto i liczby jednostek miar, jeżeli obliczona wartość brutto nie odpowiada iloczynowi ceny jednostkowej oraz liczby jednostek miar i kwoty podatku VAT, przyjmuje się, że prawidłowo podano liczbę jednostek miar oraz cenę jednostkową netto.”* Kierunek poprawy ewentualnego błędu rachunkowego jest więc w tym wypadku znany – punktem wyjścia są dane jednostkowe: cena, ilość, stawka podatku od towarów i usług. Stąd nie sposób było podzielić stawianego w tej mierze zarzutu.

Nie zasługuje na akceptację także kolejny zarzut, wskazujący na podstawę do odrzucenia oferty wykonawcy Poczta Polska SA w Warszawie z powodu błędu w obliczeniu ceny [art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy] a także z uwagi na to, że oferta, zdaniem Odwołującego, ma być nieważna na podstawie odrębnych przepisów [art. 89 ust. 1 pkt 8 ustawy]. Wniosek powyższy Odwołujący formułuje w związku z tezą, że w odniesieniu do szeregu pozycji zaoferowanych usług pocztowych Przystępujący niewłaściwie zastosował zwolnienie od podatku od towarów i usług, o którym stanowi art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Zgodnie z tym przepisem, zwalnia się od podatku od towarów i usług powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora obowiązującego do świadczenia takich usług, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną.

Nie jest sporne korzystanie z tego zwolnienia przez Przystępującego w części, w jakiej odnosi się ono do sfery podmiotowej, związanej ze statusem Przystępującego jako operatora wyznaczonego do świadczenia powszechnych usług pocztowych, który ten posiada do 1 stycznia 2016 r. na podstawie art. 178 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe [Dz. U. z 2012 r. poz. 1529]. Sporną jest jedynie kwestia prawa do zwolnienia z podatku od towarów i usług, w części, w jakiej przepis art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług warunkuje korzystanie ze zwolnienia od tego, czy usługi mają za przedmiot „powszechne usługi pocztowe”.

Uznano, że nie zostało wykazane, by wykonawca Poczta Polska SA w Warszawie w sposób nieuprawniony korzystał ze zwolnienia w podatku od towarów i usług.

Za takim wnioskiem przemawia, po pierwsze, złożenie przez tego wykonawcę i indywidualnej interpretacji prawa podatkowego z dnia 10 marca 2015 r. o sygn. IPPP1/443–

1438/15–5/JL. Z interpretacji tej wynika, że zdaniem organu podatkowego Przystępujący może korzystać ze zwolnienia podatkowego przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług w razie sprzedaży usług pocztowych w trybie zamówienia publicznego. Istotnie, na co zwracał uwagę Odwołujący, w interpretacji tej organ podatkowy wskazywał, że zwolnienie to dotyczy usługi powszechnej, niemniej w samym zapytaniu, przytoczonym w tej interpretacji, przynajmniej kilka razy wnioskodawca podał, że tego rodzaju usługa będzie świadczona w wyniku zamówienia publicznego, na podstawie opracowanej w danym postępowaniu SIWZ. We wniosku wykonawca podał bowiem następujący stan faktyczny, wyrażający opis zdarzenia przyszłego: Poczta Polska SA w ramach prowadzonej działalności oferuje m.in. świadczenie szerokiego katalogu usług pocztowych, wśród których znajdują się również usługi powszechne, których obowiązek świadczenia nałożony został na nią jako operatora wyznaczonego, zgodnie z przepisami art. 178 ust. 1 Prawa pocztowego. Wnioskodawca podał, że w ramach działalności Poczta Polska bierze udział w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych na świadczenie usług pocztowych ogłaszanych przez jednostki sektora finansów publicznych, a w takich sytuacjach oferty dostosowane do potrzeb zamawiających określonych w specyfikacjach istotnych warunków zamówienia przygotowywane są w oparciu o katalog oferowanych usług pocztowych – powszechnych oraz niepowszechnych. W sytuacji, gdy opisowi przedmiotu zamówienia określonego w SIWZ odpowiada zakres usług powszechnych [wskazany w art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego], oferta Poczty Polskiej składana zamawiającemu obejmuje te usługi, a kalkulacja wartości zamówienia dokonywana jest: w oparciu o ceny usług powszechnych wynikające z Cennika Usług Powszechnych w obrocie krajowym oraz zagranicznym [Uchwała nr 58/2014 Zarządu Poczty Polskiej SA z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie wprowadzenia Cennika usług powszechnych w obrocie krajowym i zagranicznym] oraz z uwzględnieniem kryteriów ustalania taryf specjalnych wynikających z rozdziału 7 Regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych [Uchwała nr 149/2014 Zarządu Poczty Polskiej SA z dnia 18 sierpnia 2014 r. zmieniająca Uchwałę w sprawie Regulaminu świadczenia usług powszechnych oraz w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Regulaminu świadczenia usług powszechnych].

Ten stan faktyczny był przedmiotem stwierdzenia przez organ podatkowy, że podatnik jest uprawniony do korzystania ze zwolnienia z podatku od towarów i usług przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług. Udzielona przez organ podatkowy interpretacja prawa podatkowego wydana została w odniesieniu do tak stanowiącego zapytania i z uwzględnieniem przytoczonego wyżej stanowiska podatnika. Wbrew twierdzeniu Odwołującego, w tym stanie faktycznym wnioskodawca zaakcentował te elementy, które

w ocenie Odwołującego mają przemawiać za uznaniem, że nie mamy do czynienia z usługą powszechną [dostosowanie do indywidualnych potrzeb zamawiającego, w konkretnym postępowaniu]. Wnioskodawca wyraźnie podał, że zapytanie związane jest z udziałem w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych na świadczenie usług pocztowych ogłaszanych przez jednostki sektora finansów publicznych, że oferty dostosowane są do potrzeb zamawiających określonych w SIWZ i że przygotowywane są one w oparciu o katalog oferowanych usług pocztowych – powszechnych oraz niepowszechnych a także, że opisowi przedmiotu zamówienia określonego w SIWZ odpowiada zakres usług powszechnych wskazany w art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego, zaś w takim wypadku kalkulacja wartości zamówienia dokonywana jest z uwzględnieniem taryf specjalnych. Nie sposób przyjąć, że dla ustalenia zakresu tej interpretacji podatkowej nie ma znaczenia treść postawionego zapytania i ujęte w nim elementy stanu faktycznego. Przeciwnie, wydawana przez organ podatkowy interpretacja prawa podatkowego stanowi ocenę stanowiska podatnika, jego potwierdzenie lub zaprzeczenie trafności oceny stosowania przepisów prawa podatkowego w stosunku do opisanego we wniosku stanu faktycznego, co wynika z art. 14b § 3 oraz art. 14c § 1 i 2 ustawy z 29 sierpnia 2009 r. Ordynacja podatkowa, tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 1101, 1342, 1529, z 2013 r. poz. 35, poz. 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289, z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328, 1644, z 2015 r. poz. 211, 251..

Warto w tym miejscu dodatkowo zwrócić uwagę, że owa interpretacja prawa podatkowego została wydana nie w odniesieniu do zaistniałego stanu faktycznego ale w związku z planowanymi zdarzeniami przyszłymi, które mogą rodzić określone konsekwencje w sferze prawa podatkowego [art. 14b § 2 Ordynacji podatkowej]. Tym samym, oczywistym jest, że tak wydana interpretacja nie będzie uwzględniać okoliczności właściwych wyłącznie temu postępowaniu, szczegółowych postanowień SIWZ opracowanych wyłącznie na jego użytek. Nie uchybia to jednak, że zakres postawionego zagadnienia, które skutkowało jej wydaniem odnosi się do sytuacji, gdy podatnik [Poczta Polska SA w Warszawie] w wyniku zamówienia publicznego, na podstawie opracowanej dla tego postępowania SIWZ dokona sprzedaży usługi pocztowej powszechnej. W takim wypadku podatnikowi przysługuje ochrona w związku z zastosowaniem się do tej interpretacji, przewidziana w art. 14k –14m Ordynacji podatkowej. W ramach tej ochrony mieści się między innymi niemożność zastosowania przez organ podatkowy negatywnych konsekwencji wobec podatnika, który zastosował się do stanowiska zawartego w interpretacji prawa podatkowego.

Odwołujący nie wykazał w szczególności, że w przedmiotowej sytuacji nie mamy do czynienia z powszechną usługą pocztową, co uprawnia do skorzystania ze zwolnienia

z podatku od towarów i usług, przewidzianym w art. 43 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług.

Pojęcie usług pocztowych powszechnych wynika z przepisów Prawa pocztowego: jego art. 45, 46 oraz 47. Zgodnie z art. 46 ust. 1 tej ustawy, do świadczenia usług powszechnych na terytorium całego kraju jest obowiązany operator wyznaczony. Sposób świadczenia powszechnych usług pocztowych reguluje art. 46 ust. 2 ustawy, który mówi, że ów obowiązek obejmuje świadczenie usług powszechnych:

- 1) w sposób jednolity w porównywalnych warunkach;
- 2) przy zapewnieniu na terytorium całego kraju rozmieszczenia:
 - a. placówek pocztowych operatora wyznaczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 pkt 3 ustawy, oraz
 - b. nadawczych skrzynek pocztowych odpowiedniego do zapotrzebowania na danym terenie;
- 3) z zachowaniem wskaźników czasu przebiegu przesyłek pocztowych;
- 4) po przystępnych cenach;
- 5) z częstotliwością zapewniającą co najmniej jedno opróżnianie nadawczej skrzynki pocztowej i doręczanie przesyłek pocztowych, co najmniej w każdy dzień roboczy i nie mniej niż przez 5 dni w tygodniu z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 6) w sposób umożliwiający uzyskanie przez nadawcę dokumentu potwierdzającego odbiór przesyłki rejestrowanej.

W myśl natomiast art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego, do usług powszechnych zalicza się świadczone w obrocie krajowym i zagranicznym w ramach obowiązku, o którym mowa w art. 46 tej ustawy, usługi pocztowe obejmujące:

- 1) przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie:
 - a. przesyłek listowych, w tym poleconych i z zadeklarowaną wartością, o wadze do 2000 g i liczonych z tolerancją 2 mm wymiarach:
 - maksymalnych – 900 mm, stanowiących sumę długości, szerokości i wysokości, przy czym największy wymiar nie może przekroczyć 600 mm, a w przypadku przesyłki listowej w formie rulonu – 1040 mm, stanowiących sumę długości i podwójnej średnicy, przy czym największy wymiar nie może przekroczyć 900 mm,

- minimalnych – 170 mm w przypadku przesyłki listowej w formie rulonu, stanowiących sumę długości i podwójnej średnicy, przy czym największy wymiar nie może być mniejszy niż 100 mm,
 - minimalnych strony adresowej – 90x140 mm,
 - b. przesyłek dla ociemniałych,
 - c. paczek pocztowych, w tym z zadeklarowaną wartością, o masie do 10 000 g i wymiarach, z których największy nie przekracza 1500 mm, a suma długości i największego obwodu mierzonego w innym kierunku niż długość nie przekracza 3000 mm;
- 2) sortowanie, przemieszczanie i doręczanie nadesłanych z zagranicy paczek pocztowych o masie do 20 000 g i wymiarach, o których mowa w pkt 1 lit. c.

W myśl ust. 2 art. 45 tej ustawy, tak rozumianych usług pocztowych, świadczonych dla nadawców masowych nie zalicza się do usług powszechnych. Jednocześnie, powyższe zastrzeżenie dotyczące usług masowych – po myśli art. 3 pkt 11) Prawa pocztowego – nie odnosi się m.in. do jednostek sektora finansów publicznych. Zgodnie bowiem z tym przepisem, nadawcą masowym jest nadawca nadający przesyłki pocztowe na podstawie umowy o świadczenie usługi pocztowej zawartej w formie pisemnej, od chwili przekroczenia liczby 100 000 sztuk przesyłek danego rodzaju w danym roku kalendarzowym, z wyłączeniem podmiotów zaliczonych do sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.3), przedsiębiorstw użyteczności publicznej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.4)), oraz państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej – „Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych”. Jednocześnie, w odniesieniu do usług powszechnych znajdują zastosowanie wydawane na podstawie art. 47 ustawy Prawo pocztowe, rozporządzenia określające warunki wykonywania tych usług, wydawane przez Ministra właściwego do spraw łączności [aktualnie: rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków wykonywania usług powszechnych przez operatora wyznaczonego, Dz.U. z 2013 r. poz. 545].

Tego samego rodzaju usługi, jeśli nie są świadczone przez operatora wyznaczonego w ramach obowiązku świadczenia usług powszechnych, stanowią – po myśli art. 3 pkt 30) Prawa pocztowego – „usługi wchodzące w zakres usług powszechnych”.

W świetle powołanych przepisów, powszechne usługi pocztowe może świadczyć wyłącznie operator wyznaczony. Pojęcie powszechnych usług pocztowych określa przepis

art. 45 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe, wskazując że są to usługi świadczone przez operatora wyznaczonego o zakresie w tym przepisie wymienionym [sortowanie, przemieszczanie i doręczanie przesyłek o wskazanej charakterystyce], nie dotyczące nadawców masowych, przy czym takim nadawcą nie są min. jednostki sektora finansów publicznych. Usługi powszechne to zatem takie, do jakich świadczenia obowiązany jest operator wyznaczony, przy czym sposób ich świadczenia określa art. 46 ust. 2 Prawa pocztowego. Przepis ten nie definiuje usług powszechnych, nie określa ich zakresu [to wynika z art. 45 ust. 1 i 2 Prawa pocztowego] a wskazuje na sposób ich świadczenia – standardy, które czynią usługę pocztową dostępną [w aspekcie organizacyjnym, geograficznym czy finansowym] dla każdego. Usługą powszechną w świetle powołanych przepisów jest więc usługa świadczona przez operatora wyznaczonego, mająca za przedmiot zakres czynności opisany w art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego. Charakteru tej usługi nie zmienia fakt, że ma być ona świadczona nie dla niezidentyfikowanego nabywcy ale dla zamawiającego, po przeprowadzonym postępowaniu o zamówienie publiczne. Dostrzeżenia bowiem wymaga, że nabycie przez zamawiającego w trybie otwartej procedury [zamówienia publicznego] usługi ogólnie dostępnej [powszechnej], obligatoryjnie świadczonej przez operatora wyznaczonego, jest w tym wypadku następstwem umożliwienia dostępu do zamówienia także podmiotom, które nie mają charakteru operatora wyznaczonego, a nie cech nabywanego przedmiotu, który nie mieściłby się w definicji usługi powszechnej. Mimo tego trybu nabycia, wciąż jest to usługa powszechna. O powszechności usługi decyduje bowiem podmiot ją świadczący oraz obowiązek świadczenia opisanego w art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego wachlarza usług, nie zaś perspektywa jej nabywcy oraz sposób nabycia usługi.

Fakt, że w tym wypadku sposób świadczenia usługi uwzględnia indywidualne wymagania Zamawiającego [Odwołujący wskazał w tej mierze na miejsce świadczenia usług pocztowych, czas, w którym są świadczone usługi pocztowe, oraz skalę zamówienia usług pocztowych], określone w SIWZ nie powoduje że nie mamy do czynienia z usługą powszechną w rozumieniu przytoczonych przepisów. Jak podkreślono wcześniej, analiza przepisów Prawa pocztowego wskazuje, że definicję usług powszechnych zawiera – poprzez wyspecyfikowanie kategorii tych usług oraz określenie podmiotu obowiązującego do ich świadczenia – art. 45 ust. 1 Prawa pocztowego. Sposób świadczenia usług uwzględniający szczegółowe, właściwe dla zamówienia publicznego wymagania zamawiającego, nie stoi na przeszkodzie uznaniu, że w takim wypadku nadal mamy do czynienia z usługą powszechną – dostępną dla każdego i obligatoryjnie świadczoną przez operatora wyznaczonego na rzecz każdego podmiotu, który wykaże zainteresowanie jej nabyciem. Takie samo stanowisko w odniesieniu do analogicznie brzmiących, co do definicji usługi powszechnej, przepisów

prawa pocztowego na gruncie uprzednio obowiązującego stanu prawnego [ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe, tekst jedn. Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 ze zm. wraz z rozporządzeniami wykonawczymi do tej ustawy], wyrażono w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 lipca 2012 r. w spr. KIO 1399/12: *„Okoliczność, że przedmiot zamówienia obejmuje szereg odrębności wobec powszechnej usługi pocztowej w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy Prawo pocztowe, nie oznacza, że przedmiot zamówienia w tym postępowaniu nie wyczerpuje definicji zawartej w tym przepisie. Nie stanowi przy tym uzasadnienia dla przyjęcia tezy mającej potwierdzać zasadność stawianego zarzutu, okoliczność, że czynność odbioru korespondencji z siedziby nadawcy nie jest elementem powszechnej usługi pocztowej a jedynie dodatkową usługą świadczoną na podstawie umowy – fakt, że przesyłki mają być odbierane w dwóch punktach sądu (przy ul. K. Wallenroda 4d oraz przy ul. Bocznej Lubomelskiej 13). Nie ma przeszkód, by w ramach usługi pocztowej, także powszechnej, wprowadzone były umowne regulacje, w tym dotyczące odbioru od nadawcy przesyłek. Podobnie, fakt że zamawiający w przedmiotowym postępowaniu przewidział płatność za usługę po zakończeniu miesięcznego okresu rozliczeniowego, a także, że cena za świadczone usługi będzie ceną umowną nie oznacza, że do usługi nie mogą być stosowane dwa sporne rozporządzenia.”*

Także charakterystyka przedmiotu zamówienia w tym postępowaniu wskazuje, że przynajmniej w odniesieniu do części usług mieszczą się one w definicji usługi powszechnej – w zakresie części II zamówienia, szczegółowy opis przedmiotu zamówienia, w pkt 9) przewiduje, że *„Wykonawca będzie doręczał przesyłki krajowe z zachowaniem wskaźników doręczeń przesyłek w obrocie krajowym wskazanym w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków wykonywania usług powszechnych przez operatora wyznaczonego [Dz.U. z 2013 roku, poz. 545] lub innym rozporządzeniem w tej sprawie wydanym na podstawie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe [Dz.U. z 2012 r. poz. 1529].”* Powyższe oznacza, że także Zamawiający przyjął, że zamawiane usługi mają charakter usług powszechnych, skoro jako jedną z reguł ich świadczenia uczynił rozporządzenie mające zastosowanie do powszechnych usług pocztowych.

W świetle powyższych okoliczności nie znalazła potwierdzenia teza o nieuprawnionym zastosowaniu w ofercie Poczty Polskiej SA w Warszawie zwolnienia od podatku od towarów i usług, właściwego dla powszechnych usług pocztowych.

Odwołujący w swej argumentacji poświęcił wiele uwagi rozważaniom zawartym w wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 października 2014 r. w sprawie KIO 2061/14,

w którym skład orzekający w konkretnym stanie faktycznym nie uznał za usługę powszechną usługi doręczania przesyłek dla Urzędu Skarbowego w Legnicy. Dostrzeżenia wymaga jednak, że każde orzeczenie wydane jest w konkretnych okolicznościach faktycznych i nie wiąże w innych rozpatrywanych sprawach, zaś wyrażona w nim ocena prawna nie kreuje precedensu, który wiąże w innych postępowaniach. Ponadto, nie można tracić z pola widzenia faktu, że powyższe orzeczenie zostało wydane w okolicznościach, gdy wykonawca Poczta polska SA w Warszawie nie dysponował jeszcze wspomnianą wyżej interpretacją prawa podatkowego z dnia 10 marca 2015 r. o sygn. IPPP1/443–1438/15–5/JL a tym samym, bez uwzględnienia zawartej w niej oceny prawnej zachowania podatnika. Stąd nie mogła mieć znaczenia w tym postępowaniu ta argumentacja Odwołującego, która nawiązywała do wydanego w sprawie KIO 2061/14 rozstrzygnięcia. Dla oceny skutków podatkowych na gruncie postępowania zamówienie publiczne prymat ma posiadanie ochrony podatnika, wynikającej z wydania w jego indywidualnej sprawie interpretacji prawa podatkowego na podstawie przepisów zawartych w Rozdziale 1a Ordynacji podatkowej. Aktualnie wykonawca Poczta Polska SA w Warszawie posiada taką interpretację wydaną w odniesieniu do stanu faktycznego, który występuje w rozpatrywanej sprawie, a zatem ocena skutków podatkowych zachowań podatnika na gruncie postępowania o zamówienie publiczne nie może pozostawać w oderwaniu od zawartej w tej interpretacji oceny organu podatkowego.

W konsekwencji, nie znalazły potwierdzenia zarzuty wskazujące na zaniechanie odrzucenia oferty Poczty Polskiej SA w Warszawie na podstawie art. 89 ust. 2 pkt 6 oraz pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania – na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 4 w zw. z § 3 pkt 2] *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania* [Dz.U. Nr 41 poz. 238].

Skład orzekający: